

“मीठे बच्चे— तिमी ब्रह्माका सन्तान आपसमा भाइ-बहिनी हौ, तिमी वृत्ति धेरै शुद्ध पवित्र हुनु पर्छ।”

प्रश्नः— कुन बच्चाहरूले सम्झाउँदा धेरै राम्रो प्रभाव पर्न सक्छ?

उत्तरः— जो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि कमल फूल समान पवित्र रहन्छन्। यस्ता अनुभवी बच्चाहरूले कसैलाई पनि बुझाउँदा राम्रो प्रभाव पर्न सक्छ किनकि विवाह गरेर पनि अपवित्र वृत्ति नरहोस्— यो धेरै उच्च लक्ष्य हो। यसमा बच्चाहरू एकदम खबरदार पनि रहनु पर्छ।

गीतः— हमारे तीर्थ न्यारे हैं...

ओम् शान्ति। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ किनकि बच्चाहरूले बाबालाई चिनेका छन्। हुन त सबै बच्चाहरू नै हुन्, सबै बच्चा ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू नै हुन्। उनीहरूलाई थाहा छ— ब्रह्माकुमार-कुमारी आपसमा भाइ-बहिनी भए। सबै एकै बाबाका बच्चाहरू हुन्। त्यसैले वास्तविकता बुझाउनु छ— हामी आत्मा भाइ-बहिनी हौं, सबै भाइ-भाइ हुन्। यहाँ त तिमीलाई थाहा छ— हामी एकै ग्रेन्ड फादर र फादरका सन्तान हौं। शिवबाबाको नाति, ब्रह्माका बच्चाहरू हौं। मानौं, यिनकी लौकिक स्त्री हुन्, उनले पनि भनिन् म ब्रह्माकुमारी हुँ, अब उनको पनि नाता त्यही हुन्छ। जसरी लौकिक बहिनी-भाइमा कुनै खराब दृष्टि जाँदैन, आजकल त सबै फोहोरी (गन्दा) बनिसकेका छन् किनकि दुनियाँ नै गन्दा (डर्टी) छ। तिमी बच्चाहरू अहिले सम्झन्छौ— हामी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हौं। ब्रह्माद्वारा गोदमा लिइएका बच्चा हौं, त्यसैले भाइ-बहिनी हौं। सम्झाउनु पर्छ— संन्यास पनि दुई प्रकारका छन्। संन्यास अर्थात् पवित्र रहनु, ५ विकारहरूलाई छोड्नु। ती हुन् हठयोग संन्यासी, उनको विभाग नै अलग छ। प्रवृत्तिमार्गमा रहनेहरू सँग सम्बन्ध नै तोडेर जान्छन्, तिनीहरूको नाम नै छ हठयोग कर्म संन्यासी। तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहँदा देहसहित देहका सबै सम्बन्ध त्यागी बाबालाई याद गर्नु छ। उनले त घरबार छोडिदिन्छन्। मामा, चाचा, काका कोही पनि रहँदैनन्। सम्झन्छन्— एक मात्र बाँकी छ, उनलाई नै याद गर्नु छ वा ज्योति ज्योतमा लीन हुनु छ। निर्वाणधाम जानु छ। उनीहरूको विभाग नै अलग छ, वेशभूषा अलग छ। तिनीहरूले भनिदिन्छन्— स्त्री नर्कका द्वार हुन्, आगो र कपास एकसाथ रहन सम्भव छैन। अलग रहेमा नै हामी बच्चा सक्छौ। ड्रामा अनुसार उनको धर्म नै अलग छ। त्यो स्थापना शंकराचार्यको हो, उनले सिकाउँछन् हठयोग, कर्म संन्यास, नकि राजयोग। तिमीलाई थाहा छ— ड्रामा बनेको छ, त्यो पनि नम्बरवार। १०० प्रतिशत समझदार सबैलाई त भनिँदैन। त्यो पनि भनिन्छ— कोही शतप्रतिशत समझदार छन्, कोही शतप्रतिशत बेसमझ छन्। यो त हुन्छ नै। तिमीलाई थाहा छ— हामी मम्मा-बाबा भन्छौं भने आपसमा भाइ-बहिनी भयौं त्यसैले खराब वृत्ति हुनु हुँदैन, नियमले यस्तो भन्छ। भाइ-बहिनीको आपसमा विवाह कहिल्यै हुन सक्दैन। भाइ-बहिनीको यदि घरमा यस्तो कुनै हुन्छ, पिताले देख्छन् यिनको चलन खराब छ भने बडो फिक्र रहन्छ। यी कहाँबाट पैदा भए, कति नोक्सान गर्छन्, उनलाई धेरै हप्काउँछन्। पहिले यी कुराको परहेज रहन्थ्यो। अहिले त १०० प्रतिशत तमोप्रधान छ। मायाको प्रभाव धेरै छ। परमपिता परमात्माका बच्चाहरू सँग त मायाको एकदम लडाईं हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी मेरा बच्चा हुन्, मैले यिनलाई स्वर्गमा लिएर जान्छु। मायाले भन्छ— होइन, यी मेरा बच्चा

हुन्, म यिनलाई नर्कमा लिएर जान्छु। यहाँ त धर्मराज बाबाको हातमा छ। त्यसैले जो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि पवित्र रहन्छन्, उनले अरूलाई एकदम राम्रो सँग सम्झाउनु छ— हामी कसरी सँगै रहेर पनि पवित्र रहन्छौं। जो काम हठयोगी संन्यासीहरूले गर्न सकेनन्, त्यो बाबा गराइरहनु भएको छ। संन्यासीहरूले कहिल्यै राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। विवेकानन्दको किताबमा बाहिरबाट नाम लेखिएको छ राजयोग। तर संन्यासी जो निवृत्ति मार्गवाला छन् उनले राजयोग सिकाउन सक्दैनन्। तिमी जो गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छौ र पवित्र रहन्छौ, उनले सम्झाएमा तीर राम्रो लाग्छ। बाबाले अखबारमा देख्नु भएको थियो, दिल्लीमा रुख-बिरुवाहरूको बारेमा सम्मेलन हुँदै छ। त्यसको बारेमा पनि कसरी सम्झाऊँ— तपाईंहरू यी जंगली वृक्ष आदिको त ख्याल गर्नुहुन्छ, तर मानव वंशवृक्षको कहिल्यै ख्याल गर्नु भएको छ? यस मनुष्य सृष्टिको कसरी उत्पत्ति, पालना हुन्छ?

बच्चाहरूको यति विशालबुद्धि बनेको छैन। यति धेरै ध्यान छैन। कुनै न कुनै बिमारी लागिरहेको छ। लौकिक घरमा पनि भाइ-बहिनीको कहिल्यै विकारी ख्याल हुँदैन। यहाँ त तिमी सबै एकै बाबाको सन्तान भाइ-बहिनी, ब्रह्माकुमार-कुमारी हौ। यदि विकारी ख्याल आउँछ भने उनलाई के भनौं? उनीहरू, जो नर्कमा रहन्छन्, तिनीहरू भन्दा पनि हजार गुणा खराबमा गणना हुन्छ। तिमी बच्चाहरूमाथि धेरै ठूलो जिम्मेवारी छ। जो गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि पवित्र रहन्छन्, धेरै मेहनत उनलाई छ। दुनियाँ यी कुरालाई जान्दैनन्। बाबा आउनु हुन्छ पावन बनाउन, त्यसैले अवश्य बच्चाहरूले प्रतिज्ञा गर्छन्, राखी बाँधिसकिएको छ। यसमा धेरै मेहनत छ। विवाह भएर पनि पवित्र रहनु, ठूलो लक्ष्य हो। अलिकति पनि बुद्धि जानु हुँदैन। विवाह भएपछि त विकारी हुन्छन्। बाबा आएर नङ्गन हुनबाट बचाउनु हुन्छ। द्रौपदीको पनि शास्त्रहरूमा कुरा छ। यी कुरामा केही रहस्य त छ नि, हैन! यो शास्त्र आदि सबै ड्रामामा निश्चित छ। जो बित्दै आएको छ, त्यो ड्रामामा निश्चित छ, त्यसलाई दोहोरिनु अवश्य छ। ज्ञानमार्ग र भक्तिमार्गको पनि निश्चित छ। तिम्रो बुद्धि अब धेरै विशाल भइसकेको छ। जसरी बेहद बाबाको बुद्धि, त्यस्तै सहयोगी बच्चाहरूको, जो श्रीमत्तमा चल्छन्। धेरै बच्चाहरू छन्। थाहा छैन, अझै कति बच्चा हुन्छन्। जबसम्म ब्राह्मण-ब्राह्मणी बन्दैनन् तबसम्म वर्सा प्राप्त गर्न सक्दैनन्। अब तिमी ब्रह्ममुखवंशी नै फेरि गएर सूर्यवंशी अथवा विष्णुवंशी बन्छौ। अहिले हौ शिव वंशी। शिव हुनु हुन्छ हजुरबुवा, ब्रह्मा हुन् बुवा। प्रजापिता त एकै हुने भए नि, सारा प्रजाका। जानेका पनि छौ, यो जुन मनुष्य सृष्टिको वृक्ष छ, त्यसको पनि बीज हुनु पर्छ। त्यसमा पहिलो मनुष्य पनि हुनु पर्छ, जसलाई नयाँ मानव (न्यू मेन) भनिन्छ। नयाँ मानव को होला? ब्रह्मा नै हुनु पर्छ। ब्रह्मा र सरस्वती— उनीहरूको नयाँ मानवको रूपमा गणना हुन्छ। यसमा बडो विशाल बुद्धि चाहिन्छ। आत्माले नै भन्दछ— हे भगवान्! हे परमपिता! आत्माले भन्छ हैन? त्यसैले उहाँ सबैका रचयिता हुनु हुन्छ। सबै भन्दा उच्च हुनुभयो। फेरि आऊ, मनुष्य सृष्टिमा। यसमा उच्च कसलाई राखौं? प्रजापिता। यो त जसले पनि बुझ्न सक्छ— मनुष्य सृष्टिको जुन वृक्ष (रुख) छ, त्यसमा ब्रह्मा भए मुख्य। शिव त हुनु हुन्छ आत्माहरूको पिता, ब्रह्मालाई रचयिता भन्न सक्छौ मनुष्यहरूका। तर कसको मतमा गर्छन्? बाबा भन्नुहुन्छ— मैले नै ब्रह्मालाई आफ्नो बनाउँछु। नयाँ ब्रह्मा फेरि कहाँबाट आउँछन्? धेरै जन्महरूको अन्तिम जन्ममा म यिनमा प्रवेश गर्छु। यिनको नाम प्रजापिता

ब्रह्मा राख्छु। अहिले तिमीलाई थाहा छ- हामी वास्तवमा ब्रह्माका बच्चा हौं। शिवबाबा सँग ज्ञान लिइरहेका छौं। हामी बाबाबाट पवित्रता, सुख, शान्ति, स्वास्थ्य, सम्पत्ति लिन आएका छौं। विश्वमा पहिले हामी नै सदा सुखी थियौं। अहिले छैनौं। फेरि बाबाले त्यो वर्सा दिइरहनु भएको छ। प्यारा बच्चाहरूले जानेका छौं मुख्य हो पवित्रता। राखी कसलाई बाँधिन्छ? जो अपवित्र बन्छन्, उनले प्रतिज्ञा गर्छन् हामी पवित्र रहनेछौं। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यो धेरै ठूलो लक्ष्य हो। पहिल्यैबाट जो युगल छन् उनले सम्झाउनु पर्छ- हामी कसरी भाइ-बहिनी भएर रहन्छौं? हो, अवस्था जमाउनमा समय लाग्छ। बच्चाहरूले पनि लेख्छन्- मायाको तुफान धेरै आउँछ। त्यसैले गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि पवित्र रहनेहरूले भाषण गरेमा राम्रो हुन्छ किनकि यो हो नयाँ कुरा। यो हो नै स्व-राजयोग। यसमा पनि संन्यास छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर हामी जीवन मुक्ति अर्थात् सद्गति पाएका छौं। यो त जीवनबन्ध हो। तिमी हो स्वराज्य पद। स्वलाई राज्य चाहिन्छ। अब त्यसको राज्य त छैन। आत्मा भन्दछ- म राजा थिएँ, रानी थिएँ, अब म विकारी कङ्गाल बनेको छु, ममा कुनै गुण छैन। यो आत्माले नै भन्छ हैन? त्यसैले आफूलाई आत्मा, परमपिता परमात्माको सन्तान सम्झनु छ। हामी आत्मा भाइ-भाइ हौं, आपसमा धेरै स्नेह हुनु पर्छ। हामी सारा दुनियाँलाई स्नेही बनाउँछौं। राम राज्यमा त सिंह र बाख्रा पनि साथसाथै जल पिउँथे, कहिल्यै लडाईं गर्दैनथे भने तिमी बच्चाहरूमा कति स्नेह हुनु पर्छ! यो अवस्था बिस्तारै-बिस्तारै आउँछ। लडाईं त धेरै हुन्छ हैन! संसद सभामा पनि लड्छन् अनि एक अर्काको कुर्सी उठाएर हान्न थाल्छन्। त्यो त हो आसुरी सभा। तिमी यो हो ईश्वरीय सभा, त्यसैले कति नशा हुनु पर्छ। यो विद्यालय हो। पढाइमा कोही त जान्ने हुन्छन्, कोही सुस्त हुन्छन्। यो विद्यालय पनि अचम्मको छ। त्यहाँ त विद्यालय, शिक्षक अलग-अलग हुन्छन्, यहाँ विद्यालय पनि एउटै र शिक्षक पनि एउटै हुनु हुन्छ। आत्माले शरीर धारण गरेर सिक्ने गर्छ। आत्मालाई सिकाइन्छ। म आत्मा, शरीरद्वारा पढ्दछु। यति आत्म-अभिमानी बन्नु छ। हामी आत्माहरू हौं, उहाँ परमात्मा हुनु हुन्छ। यो बुद्धिमा सारा दिन दौडाउनु छ। देह-अभिमानबाट नै गल्तीहरू हुन पुग्छन्। बाबा घरी-घरी भन्नुहुन्छ- देही-अभिमानी भव। देह-अभिमानमा आएपछि मायाको युद्ध हुन्छ। चढाइ धेरै उच्च छ। कति विचार सागर मन्थन गर्नु पर्ने हुन्छ। रातमा नै विचार सागर मन्थन हुन सक्छ। यस्तो विचार गर्दागर्दै बाबा समान बन्दै जान्छौ।

तिमी बच्चाहरूलाई सारा ज्ञान बुद्धिमा राख्नु छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर राजयोग सिक्नु छ। सारा बुद्धिको काम हो। बुद्धिमा धारणा हुन्छ। गृहस्थीहरूलाई धेरै मेहनत छ। आजकल त तमोप्रधान हुनाले धेरै विकारी हुन्छन्। मायाले सबैलाई खतम गरिदिएको छ। चपाएर एकदमै खाइहाल्छ। बाबा आउनु हुन्छ माया अजिंजरको पेटबाट निकाल्ने। निकाल्ने धेरै मुस्किल हुन्छ। जो गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छन्, उनले भव्यता देखाउनु छ। सम्झाउनु छ हाम्रो राजयोग हो। हामी ब्रह्माकुमार-कुमारी किन भन्दछौं? यस पहेलीलाई बुझ्नु र बुझाउनु छ। वास्तवमा बी.के. त तपाईं पनि हुनु हुन्छ। प्रजापिता ब्रह्मा त नयाँ सृष्टि रच्छन्। नयाँ मानवद्वारा नयाँ सृष्टि बनाउनु हुन्छ। वास्तवमा त सत्ययुगको पहिलो बच्चा जो हुन्छ उसलाई नै नयाँ भनिन्छ। कति खुशीका कुरा हुन्छन्। त्यहाँ त खुशीको बाजा-गाजा बज्नेछ। आत्मा र शरीर दुवै पवित्र रहन्छन्। यहाँ त यिनमा अहिले बाबाले प्रवेश गर्नु भएको छ। यी नयाँ मानव कुनै पवित्र

२०७५ मंसिर १ शनिबार १७-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
 छैनन्, पुरानोमा बसेर यिनलाई नयाँ बनाउँछु। पुरानो चीजलाई नयाँ बनाउँछु। अब नयाँ मानव कसलाई
 भन्ने? के ब्रह्मालाई भनौं? बुद्धिको काम चल्छ। उनीहरू कहाँ सम्झन्छन् र— एडम ईव को हुन्? नयाँ
 मानव हुन् श्रीकृष्ण, उनै फेरि पुराना मानव ब्रह्मा हुन्। फेरि पुराना ब्रह्मालाई नयाँ मानव बनाउँछु। नयाँ
 विश्वको लागि नयाँ मानव चाहिन्छ। उनी कहाँबाट आउने? नयाँ मानव त सत्ययुगका राजकुमार हुन्।
 उनलाई नै सुन्दर भनिन्छ। यी हुन् श्याम, यिनी नयाँ मानव होइनन्। उनै श्रीकृष्ण ८४ जन्म लिँदा लिँदा
 अब अन्तिम जन्ममा छन्, जसलाई फेरि बाबा गोदमा लिनु हुन्छ। पुरानोलाई नयाँ बनाउनु हुन्छ, कति
 गोपनीय कुरा छन् बुझ्नको लागि। नयाँ नै पुरानो, पुरानो नै नयाँ। श्याम नै सुन्दर, सुन्दर नै श्याम। जो
 पुरानो भन्दा पुरानो छ उही नयाँ भन्दा नयाँ बनिरहेका छन्। तिमीलाई थाहा छ— हामीलाई बाबा पूरै नयाँ
 बनाउनु हुन्छ। यो बडो सम्झनु पर्ने कुरा छ। त्यस्तै आफ्नो अवस्था पनि बनाउनु छ। कुमार-कुमारी त छन्
 नै पवित्र। बाँकी हामी गृहस्थमा रहेर पनि कमल फूल समान बन्छौ, स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौं। विष्णु
 वंशीलाई त्रिकालदर्शीपनाको ज्ञान हुँदैन। पुराना मानव त्रिकालदर्शी छन्। कति जटिल कुरा छन्। पुरानो
 मानव नै ज्ञान लिएर नयाँ मानव बन्छन्। बाबा बसेर सम्झाउनु हुन्छ— त्यो हठयोग हो, यो राजयोग हो।
 राजयोगको अर्थ नै हो स्वर्गको बादशाही। संन्यासीहरू त सुखलाई काग विष्टा समान भन्छन्। तिरस्कार
 गर्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— नारी नै स्वर्गका द्वार हुन्। माताहरूमाथि कलश राख्दछु। त्यसैले पहिले पहिले
 सम्झाऊ— शिवाय नमः, भगवानुवाच। आवाज बुलन्द निस्कनु पर्छ। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी
 बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) हामी आत्मा भाइ-भाइ हौं, यस निश्चयबाट पवित्रताको व्रतलाई पालन गर्दै आपसमा एकदम
 स्नेह सँग रहनु छ। सबैलाई स्नेही बनाउनु छ।
- २) विशाल बुद्धि बनेर ज्ञानको गहन रहस्यहरूलाई सम्झाउनु छ। विचारसागर मन्थन गर्नु छ।
 मायाको आक्रमणबाट बच्नको लागि देही-अभिमानि भएर रहने अभ्यास गर्नु छ।

वरदानः— खुशीको चक्की वा इन्जेक्सनद्वारा स्वयंको दबाइ स्वयं गर्ने ज्ञानवान भव

ब्राह्मण बच्चाहरूले आफ्नो बिमारीको दबाइ स्वयं गर्न सक्छन्। खुशीको खुराक नै
 सेकेन्डमा असर गर्ने दबाइ हो। जसरी डाक्टरहरूले शक्तिशाली सुइ लगाइदिए पछि
 परिवर्तन हुन्छन्। त्यसैगरी ब्राह्मणहरू स्वयंले नै स्वयंलाई खुशीको चक्की दिए वा खुशीको
 सुइ लगाइदिए भने बिमारीको रूप परिवर्तन हुन्छ। ज्ञानको लाइट माइटले शरीरलाई
 चलाउनमा पनि धेरै मदत दिन्छ। कुनै पनि बिमारी भयो भने यो पनि बुद्धिलाई आराम दिने
 माध्यम बन्छ।

स्लोगनः— जसले मनको एकाग्रताद्वारा सर्व सिद्धिहरू प्राप्त गर्छ ऊ नै सिद्धिस्वरूप बन्छ।